

Sygn. akt II Cz 372/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. w Świdnicy na posiedzeniu

niejawnym zażalenia pozwanej T. K. na postanowienie Sądu

Rejonowego w Świdnicy z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt I C 16/12,

w sprawie z powództwa Miejskiego (...)w L.wytoczonego na rzecz na rzecz M. A.

o zapłatę 1905 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

II Cz 372/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem z dnia 13 marca 2013r. Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie T. K. na postanowienie z dnia 16 stycznia 2013 r., gdyż pozwana, mimo wezwania, nie uzupełniła w terminie braków formalnych wniesionego środka zaskarżenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana, wnosząc o jego uchylenie, zarzuciła obrazę art. 233 kpc oraz art. 162 kpc, gdyż została pozbawiona możliwości obrony swoich praw.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. Zasadnie bowiem w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że skarżąca nie uzupełniła braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 16 stycznia 2013 r., pomimo skutecznego doręczenia jej w dniu 19 lutego 2013 r. wezwania do usunięcia powyższych braków, w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Zgodnie z treścią art. 394 § 3 kpc zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Braki w powyższym zakresie podlegają uzupełnieniu w sposób i terminie wskazanym przez Sąd, zaś skutkiem ich nieusunięcia jest odrzucenie zażalenia (art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc). Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że skarżąca została wezwana do usunięcia braków formalnych wniesionego środka odwoławczego przez dokładne wskazanie zaskarżonego orzeczenia, podanie czy wnosi o jego zmianę, czy uchylenie, a ponadto sprecyzowanie, kiedy uzyskała wiadomość o nadaniu klauzuli wykonalności, od kogo taką wiadomość powzięła, czy jest prowadzone przeciwko niej postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w niniejszej sprawie, z podaniem sygnatury akt i oznaczeniem komornika – te ostatnie informacje były istotne dla ustalenia czy zażalenie skarżącej na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności zostało wniesione w terminie, zgodnie bowiem z treścią art. 795 § 2 kpc, termin do wniesienia takiego zażalenia biegnie dla dłużnika od daty doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. Adresowane do pozwanej wezwanie do poprawienia zażalenia w sposób jasny i zrozumiały formułowało braki, jakimi dotknięty był przedmiotowy środek zaskarżenia oraz określało termin, w jakim braki te winny być usunięte. W odpowiedzi skarżąca, przytaczając szereg okoliczności niezwiązanych ze sprawą, nie usunęła żadnych wskazanych w

wwezwanu uchybień, podniosła jedynie, że braki zażalenia uzupełni w późniejszym terminie, po sporządzeniu przez Sąd uzasadnienia postanowienia z dnia 11 października 2011 r., taka zaś postawa nie może zasługiwać na akceptację. Bez znaczenia jest również podnoszone przez skarżącą w zażaleniu pozostawanie na zwolnieniu lekarskim., gdyż, jak wynika z dołączonego do tego zażalenia kserokopii zwolnienia (k. 360), obejmowało ono okres od 6 marca 2013r., a termin do uzupełnienia braków upływał 26 lutego 2013r. i w tym też terminie skarżąca była zdolna do złożenia wyżej wskazanego pisma, w którym jednak braków tych nie uzupełniła, ani też nie wspominała o niemożności ich usunięcia z uwagi na podnoszony dopiero obecnie stan chorobowy. Na marginesie należy nadto zauważyć, że pisma procesowe pozwanej – pisane częściowo na komputerze, częściowo zaś pismem ręcznym, są nieczytelne i chaotyczne. Skarżąca zdaje się korzystać ze sporządzonego przez siebie szablonu, na którym dokonuje licznych dopisków i skreśleń, te natomiast, w połączeniu z naniesioną pismem maszynowym treścią, nie tworzą spójnej i logicznej całości. T. K. formułuje w nich różne żądania i nawiązuje do różnych spraw, w związku z tym nie sposób ustalić czego w danym piśmie faktycznie się domaga.

Skoro zatem zażalenie pozwanej na postanowienie z dnia 16 stycznia 2013 r. nie spełniało wymogów określonych w art. 394 § 3 kpc i skarżąca nie wykonała prawidłowo nałożonego na nią obowiązku, Sąd Rejonowy prawidłowo zażalenie to odrzucił.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.